

Fleischl Károly És Családja

Ezen a képen az apám, Fleischl Károly családja látható. A kép az 1900-as években készült. Az apám szülei földbérloők voltak. Ignác és Karolina elég nagy földet béreltek Tizzaszőlősen [Heves vm.-ben lévő nagyközség. -- A szerk.]. Volt egy saját, nagy kúriájuk. Elsősorban gabonát termeltek a területeiken. Sok alkalmazottjuk volt, nem ők dolgoztak a földeken. A nagypapa felügyelte a munkát, és kereskedett a gabonával. Hozzá is jöttek, és ő is járt vásárokbá. Nem tudok róluk sokkal többet, mert már meghaltak, mire én megszülettem. Hét testvére volt az apámnak, abból hat maradt meg. Egy még kicsi gyerekként meghalt. Rudolf, azt hiszem. A legidősebb testvérét Izsáknak hívták. Tulajdonképpen üzletember volt. Mondhatnám úgy, hogy amit ma brókernek neveznek. Tehát tőzsdézett. Izsónak hívtuk. A felesége Márta, és nekik volt egy fiuk. A következő Fleischl Laura volt. A férje, a Bruck Károly egy elég nagy léhűtő volt, úgyhogy az asszonynak kellett gondoskodnia a családról. Egy üzletet csinált, savanyúságokat meg zöldséget árultak. Nekik három gyerekük volt, Imre, Andor és Klári. Aztán jött a Fleischl Lajos, aki Földesre magyarosított a munkája miatt, orvos volt, nőorvos. Két lánya lett. Az ő felesége volt a Janka néni. Lajos bácsi megélte, és ha jól tudom, túl is élte a holokausztot. Na most volt a Fleischl Dezső bácsi, aki ugyancsak üzletember volt. Felesége volt az Irma néni, és két fiuk volt. Dezső bácsi a Zágon nevet vette föl, az István és az András már ezen a néven éltek. Dezső bácsi a második világháborúban a gettóban volt, utána nem sokkal halt meg. A Fleischl Szidónia, annak a férje a Gyenes Lajos, és őneki két lánya volt. Az Izsó bácsinak és a Laura néninek volt egy fia, és ő elvette a Gyenes Lajos és a Szidi néni egyik lányát, a Karolinát. Tehát édestestvérek gyerekei házasodtak így össze. A család ezt tudomásul vette. Nem csináltak belőle túl nagy ügyet. Nekik lett két lányuk, az Éva és a Márta, akik nekem másod-unokatestvéreim. A család nagyon szorosán tartotta a kapcsolatot egymással. Voltak a családi zsúrok, tehát az anyai ágon volt egy nagynéni, aki összetartotta a családot, annak a Városmajorban volt egy gyönyörű villája, óriási kerttel. Azért emlékezetes, mert mint gyerekek oda eljártunk gyakran. Rendszeresen, mindig valaki másnál volt a családi összejövetel úgy pár havonként. Ezek ilyen uzsonnák voltak. Rendszerint kávé, kuglóf volt vagy aprósütemények. A felnőttek beszélgettek, a gyerekek körbeugrálták őket, játszottak. Nálunk, a

Kiss János utcában is voltak ilyen zsúrok. Ilyenkor az ötszobás lakásból tulajdonképpen az ebédlő és a szalon volt erre a célra szabaddá téve.